

individuelle tilladelser til brug af radiofrekvenser, uden at der foreskrives en bestemt anvendelse af de indtægter, der modtages i forbindelse med denne afgift, og hvorefter gebyret forhøjes betydeligt for en bestemt teknologi, uden at det ændres for en anden.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. marts 2011 — Strong Segurança SA mod Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-95/10) (¹)

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47, stk. 2 — direkte virkning — anvendelighed på tjenesteydelser omfattet af bilag II B til direktivet)

(2011/C 139/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøgte: Strong Segurança SA

Sagsøgt: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal Administrativo — fortolkning af artikel 21, 23 og artikel 35, stk. 4, samt artikel 47, stk. 2, og bilag II B i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — tilbudsgiveres økonomiske og finansielle kapacitet — en erhvervsdrivendes mulighed for at påberåbe sig andre enheders kapacitet — direkte virkning af et direktiv, der er gennemført for sent

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skaber ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til ligeledes at anvende direktivets artikel 47, stk. 2, på de i bilag II B anførte tjenesteydelser. Direktivet er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne og eventuelt de ordregivende myndigheder i den nationale lovgivning og udbudsbetingelserne foreskriver en sådan anvendelse

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. marts 2011 — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (sag C-128/10) og Amaltheia I Naftiki Etaireia (sag C-129/10) mod Ypourgos Emporikis Naftilias (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland)

(Forenede sager C-128/10 og C-129/10) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — cabotagesejlads — forordning (EØF) nr. 3577/92 — artikel 1 og 4 — forudgående administrativ godkendelse for tjenesteydelser i forbindelse med cabotagesejlads — kontrol af skibes sikkerhed — opretholdelse af orden i havnene — forpligtelser til offentlig tjeneste — fravær af på forhånd kendte præcise kriterier)

(2011/C 139/18)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (sag C-128/10) og Amaltheia I Naftiki Etaireia (sag C-129/10)

Sagsøgt: Ypourgos Emporikis Naftilias

Procesdeltager: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogen Ploion Kavalas — Thasou (sag C-128/10)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulío tis Epikrateias — fortolkning af artikel 1, 2 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7) — national lovgivning der foreskriver en forudgående administrativ tilladelse til tjenesteydelser i forbindelse med cabotagesejlads — ordning der gør det muligt at kontrollere muligheden for at udføre sejlads på betingelser, der sikrer sikkerhed for skibet og overholdelse af god orden i havnene — ingen på forhånd kendte præcise kriterier

Konklusion

Artikel 1 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der indfører en ordning med forudgående godkendelse for tjenesteydelser inden for cabotagesejlads, hvorefter der kan vedtages forvaltningsafgørelser om pålæg af visse ankomst- og afgangstidspunkter af hensyn, der er forbundet dels med sikkerheden for skibene og den almindelige orden i havnene, dels med forpligtelser til offentlig tjeneste, under forudsætning af, at en sådan ordning er baseret på objektive kriterier, der ikke er udtryk for forskelsbehandling, og som er kendt på forhånd, især i tilfælde af, at flere redere er interesserede i at anløbe samme havn på samme tidspunkt. Hvad angår forvaltningsafgørelser, der pålægger forpligtelser til offentlig tjeneste, kræves endvidere, at